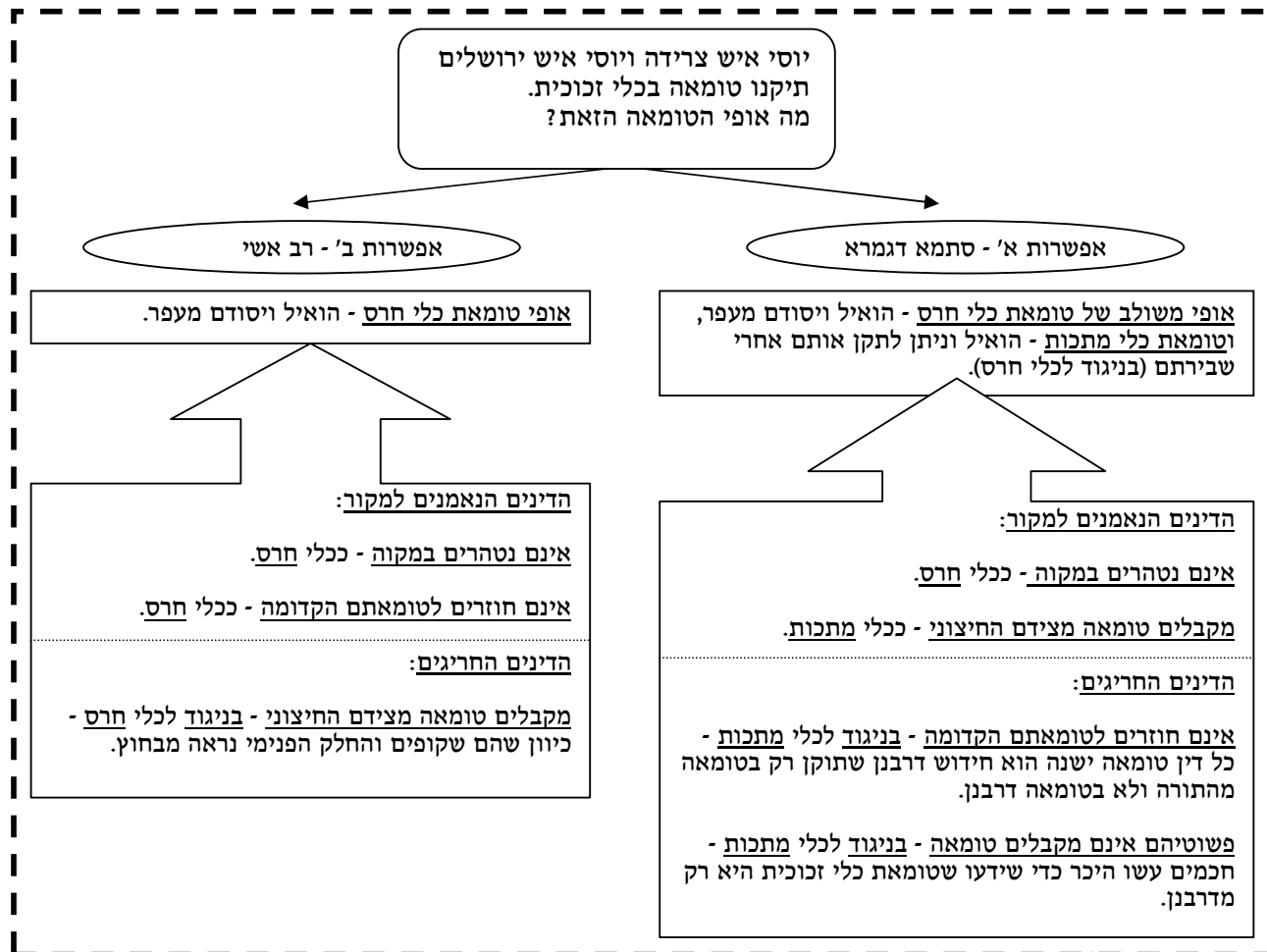

שבת טו: (ש10 מהסוף) עד טז: (הנקודתיים ש3 מעל תוס' ד"ה 'אף')

ביאורי מושגים
 טומאת כלי חרס - שני מאפיינים מרכזיים יש לכלי חרס בעולם הטומאה:
 1. טהרה - מקוה לא מטוהר כלי חרס, הדרך היחידה לטהרם הוא לשבור אותם.
 2. קבלת טומאה והעברתה - כל הכלים מקבלים טומאה ומעבירים אותה ע"י מגע בצד החיצוני או בצד הפנימי.
 כלי חרס לא נטמאים ממגע בצד החיצוני ואילו בצד הפנימי אין צורך בנגיעה, ומספיק שהטומאה תהיה בחלל הכלי כדי לטמא אותו.

נפ"מ בין האפשרויות:
 א. לפי אפשרות א' הפשט הוא שכלי זכוכית לא נטמאים מחללם אלא רק במגע (חיצוני או פנימי). הראשונים נחלקו האם לפי אפשרות ב' כלי זכוכית מטמאים בחללם (תוס') או רק במגע (רמב"ם).
 ב. רע"א סובר שלפי אפשרות א' אם הכלי נטמא מהצד החיצוני הוא טמא רק מדין כלי מתכות ולכן יש לו טהרה במקוה.

ברייתא

הגמרא משתמשת בשיטת ר' מאיר כדי להסביר איך יש ברייתא שממנה משמע שכלי זכוכית יש להם טהרה במקוה - בברייתא היא מדובר בכלי זכוכית שניקבו ונסתמו במתכת.

כלי שניקבו ונסתמו ע"י חומר, לפי מה מוגדר אופי הכלי:
 ר' מאיר: לפי החומר שבו סתמו את הכלי - המעמיד.
 חכמים: לפי החומר ממנו עשוי הכלי.

טומאה ישנה - להלכה כלים שנשברו נטהרו.
שב"ש תיקן שאם מתקן את השברים הטומאה הישנה חוזרת.

שמעון בן שטח תיקן כתובה לאישה ודין טומאה ישנה לכלי מתכות מה היקף הטומאה הזאת?

אפשרות ב': כלים שנטמאו מכל טומאה שהיא.

אפשרות א': רק לכלים שנטמאו ממת.

הטעם - אב"י: מחשש שלא ינקבו טוב את הכלי.

הטעם - כדי שלא ישכח דין טהרת אפר פרה אדומה.

רבא: במקרה של שבירה ותיקון - הטהרה חלה מיד. במקרה של טהרה במקוה - הטהרה חלה בצורה מלאה רק בערב.
חכמים חששו שישכח דין הערב שמש.

נפ"מ בין ההסברים של רבא ואב"י: אם התיך לגמרי את הכלים. לפי אב"י אין לחשוש לפי רבא יש לחשוש.